

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ рускихъ санть) о 5-й год. поп. Литер додатокъ къ юлью 15-го и послѣдніого днѣа каждого мѣсяца. Редакція и Администрація пдѣлъ Ч. 44 улица Галицка. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣгъ одногородческими печатными, въ рубр. "Надѣлано" по 20 кр. а. в. Рекламы и неопечатаніи вѣльмъ бѣгъ порта. Предплату и инсераты принимаются: У Львовѣ Адміністрація "Дѣло". У Вѣниа Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Lukes, Klemengasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Navas Въ Россіи Редакція "Кіевской Старинѣ" въ Кіевѣ, поштовѣй Редакція "Газети Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Просимо нашихъ Вп. Предплатникѣвъ о скоре надсыпанье предплаты и выравнивание залегостей.

Справа фасій доходовъ духовенства.

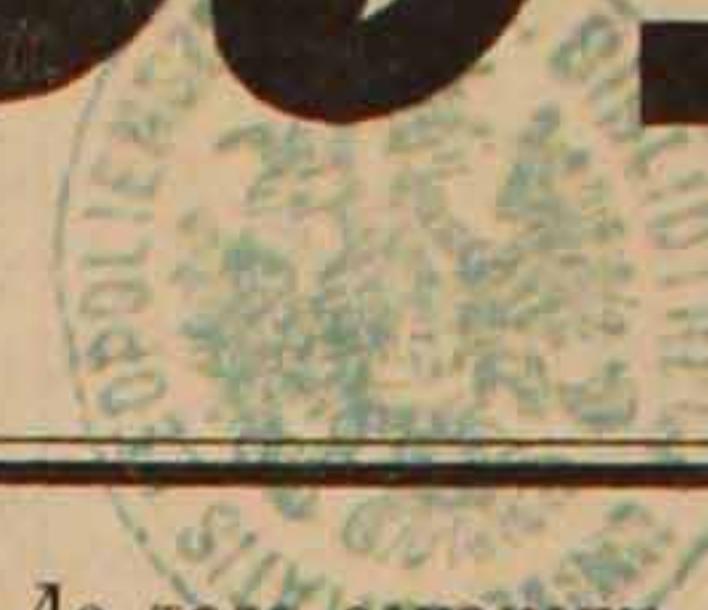
О великой важности для нашего духовенства справы фасій въ мысль нового закона на конгруальному и дотичномъ розпорядженіи министеріального — пѣхто не буде сумнівается, — але патомъсть кождый призпае, що на такъ важну справу у насъ тіи, до кого се належало, не звернули отповѣдної уваги и балости. Съ остатнімъ днемъ сего мѣсяця кончиться речинецъ для предкладанія фасій, а галицко-руське духовенство не то що не було бѣгъ своихъ властей поинформоване, якъ має поступати въ сѣмъ дѣлѣ (а прецѣни, коли вже въ цѣлі Галичину нема церковного органу, де можна бѣгъ пояснити такъ важне дѣло, то годилося зробити се бодай брошурою), але що бѣльше, до нынѣ оно не має въ рукахъ формуларѣвъ на фасії! О тѣмъ и лично и письменно звѣщають насъ священики зъ обохъ теперѣшніхъ епархій. Розумѣється, що самъ формуларѣвъ фасій, хочь они може и будуть розсланіи духовенству, не запобѣгнуть всему можливому хаосу а за тѣмъ и можливому шкодѣ для духовенства, коли всѣ не будуть въ тѣмъ дѣлѣ руководитися якоюсь одною нормою. Хочь оно виївѣ трохи припѣзно, а все таки по думцѣ интересованихъ не виключена ще можность запобѣгти лиху. Въ тѣмъ дѣлѣ надѣлавъ намъ о. Д. Танячкевичъ свой голосъ и мы подаемо его пдѣлъ розвагу интересованихъ Вп. читателївъ.

Голосъ въ справѣ фасій конгруальныхъ.

Фасій конгруальній, — се та велика справа дни для нашого духовенства, коло которой головна наша увага въ тихъ часахъ групуєса. Та ѿ не диво, бо якъ та справа буде полагожена, бѣгъ того залежить високобѣт маючи побиратися вами конгруы, — а се-жъ пытанье да насъ живленне.

Але-жъ бо не такъ то й легко, — користно да насъ сю справу полагодити. Переведеніе єи не спочиває въ нашихъ виключно рукахъ, але хочь-бы спольно съ нашою церковною властю. Законъ конгруальній и нормуюче єго розпорядженіе министеріальне вельми сильну відпренцію, — ба не досить того, и остаточне

Дѣло

рѣшеніе отдають администрації, властямъ политичнимъ. Але то, що бѣгъ насъ самыхъ залежить, подав великий трудности и способнѣе насъ наразити на покривданье себе самыхъ, и такъ ненадмѣрно поблагословленыхъ самимъ закономъ.

Тихъ трудностей, взгляду небезпечності, есть доволѣ.

Неясність самого закона, который вѣставляє широке поле до інтерпретації; пѣкловите непознакомленіе не одніхъ священиківъ якъ съ закономъ такъ и съ розпорядженіемъ министеріальнымъ, который имъ въ офіціальній дозвѣ — черезъ куренды — не були закомуниковани; недостача інструкції изъ стороны нашої духовної власти, — бо просте поданье розпорядженія Выс. намѣстництва, взгляду мъсотрудниківъ головно, нѣчого не обясняюче, съ завданьемъ до скликання соборчиківъ для той справы — не можна назвати інструкцію; дальше недостача інформації въ якомъ специальнімъ письмѣ церковномъ, кого не маємо; недостача порозумѣнія цѣлого клира въ сїй справѣ; въ конецъ короткостъ часу, бо заледви кольканайць днѣвѣ до преклюзивного речинца для предложенія тихъ фасій, назначеннаго розпорядженіемъ министеріальнымъ (с. в. по конецъ вересня сего року), а мы по нынѣшній день не маємо ще навѣть формуларѣвъ на тїхъ фасій въ рукахъ, — се суть певно трудности велики, который годѣ буде поконати всѣмъ священикамъ. А коли ихъ не поконаєса, то належить предвидѣти, що вийде зъ того всіго фасійного хаосъ, который зафасіонувати намъ може пдѣлъ певнімъ взглядомъ не конгруальну конгруу, — а для осягненія такого добра, чи не лѣпше було бѣгъ не фасіонуватися (що розпорядженіе министеріальне вадає допускати). То суть трудности только въ нашої сторони. А теперь представимо собѣ тѣ небезпечности гровячі въ другого боку: бѣгъ фискалізму, бѣгъ свого рода и по свому понятію опѣки тою справою въ сторони неодного староства (якъ при jura stolae, приносахъ и т. п.), — то будемо мати доволѣ ясний образъ, якъ и демы съ тою справою стоимо. Той образъ давѣбы розширились нерѣвно дальше.. але мы се оставляемо, — на то не пора.

Бодай яку-таку надѣю на користнѣйше полагоженіе справы фасій давало бѣгъ однобразне поступованье цѣлого клира.

До тога однакожъ треба порозумѣнія, и то безвзглядно. Що той причини предкладаю: нехай всѣ деканаты (оо. деканы можуть на смѣло въ імені деканального клира тутъ самі выступиши) отнесутся безъ проволоки до своїхъ Ординаріятовъ, щобъ они выеднали въ министерствѣ продовженіе речинца до предложенія фасій, бодай до конця мѣсяця жовтня с. р.

Мавъ я спосбність бѣгъ Вареосв. митрополита довѣдатися, що епископы заремонстрували противъ назначеного речинца. Отже рѣчь уже порушена, а треба буде только порфорсувати.

А коли продовженіе буде уважане, то предкладаю дальше: Нехай клиръ (его отпоручники) вѣдь въ трохъ нашихъ дієцезій збереся до Львова, и, тую справу зрѣло разобравши, прїйме одну, вѣдь обовязуючу норму поступовання. Таке вѣбранье мало-бы для насъ и тую донеслобѣ въ сїй справѣ, що мы могли бы вплынути на конечну, активну інгеренцію нашихъ церковныхъ властей въ тѣмъ дѣлѣ, котра намъ запевнила-бы певне обезпеченіе. А се природный обовязокъ для нашихъ духовныхъ властей, бо справа тихъ фасій — се справа конгруы, а справа конгруы — се справа не только особистого обезпечення матеріального, се таки справа церкви.

Що таке вѣбранье и таке порозумѣніе цѣлого духовенства есть конечнымъ, то не моя только думка, — тодумка и іншихъ священиківъ. Не только то. Огь прихильнихъ намъ може пдѣлъ певнімъ взглядомъ не конгруальну конгруу, — а для осягненія такого добра, чи не лѣпше було бѣгъ не фасіонуватися (що розпорядженіе министеріальне вадає допускати). Не только то. Огь прихильнихъ намъ, съ тою справою стыкаючися високихъ урядниківъ почувъ я ту саму гадку, що они уважають, для ухиленя великої школы бѣгъ духовенства, таке вѣбранье безвзглядно конечнымъ.

Але доки продовженіе речинца не буде уважане, маємо бути приготованій, предложити фасію въ означеній час. Только жъ я предкладавъ бы стримуватися съ тымъ до послѣдніхъ днѣвѣ вересня.

Въ интересѣ такъ великої и важної справи всіго нашого духовенства, прошу всѣхъ Рускихъ газетъ о повтореніе сего моого голосу.

Данило Танячкевичъ, душпастирь Закомара.

Въ послѣдній хвили одержуемо литографованій "Формуларѣвъ фасій доходовъ пароховъ и сотрудниковъ", виданій для архіепархії

Предплатна на "Дѣло" для Австрії: для Россіи:
за цѣлій рокъ . . . 12 зр. на цѣлій рокъ . . . 12 рубл.
на пѣвъ року . . . 6 зр. на пѣвъ року . . . 6 рубл.
на четверт року . . . 3 зр. на четверт року . . . 3 рубл.
съ дод. "Бібліотеки": съ дод. "Бібліотеки":
на цѣлій рокъ . . . 16 зр. на цѣлій рокъ . . . 16 рубл.
на пѣвъ року . . . 8 зр. на пѣвъ року . . . 8 рубл.
на четверт року . . . 4 зр. на четверт року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 5-ї на цѣлій рокъ . . . 5 рубл.
на пѣвъ року . . . 2-50 на пѣвъ року . . . 2-50 р.
на четверт року . . . 3-75 зр.
съ дод. "Бібліотеки": на самъ додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 19 зр. на цѣлій рокъ . . . 6 зр.
Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Львовской, вразъ съ прилогами: 1) "Выказъ

фондацій побожныхъ и ихъ капиталовъ", 2)

"Выказъ фондовъ епітрахильныхъ" (jura stolae) за шѣсть лѣтъ, бѣгъ 1879 до 1884 р.

включно; 3) "Выказъ капиталовъ въ винкульованихъ цінныхъ ефектахъ и приватныхъ

гипотекахъ". Формуларѣвъ тій деканы львовской архіепархії скоро будуть мати въ рукахъ (по 3 екземплярѣ). Чи для духовенства Церемиської епархії рѣвно-жъ виготовляются подобній формуларѣвъ, — намъ не звѣстно, а знаємо лише то, що до сего часу священство тої епархії ще ихъ не одержало.

Зъ львовскаго университету.

Въ университетѣ львовскому було въ ми-
нувшомъ пѣврощѣ лѣтнімъ загадомъ 976 слуха-
телѣвъ, о 53 менше, якъ въ пѣврощѣ замовдѣ.
По народності виказано: Русиновъ: на вы-
дѣлѣ богословскому 261, на правничому 85, на
філософичному 28, разомъ 274. Греко-католи-
ковъ було: на выдѣлѣ богословскому 261, на
правничому 103 (отже 18 греко-католиковъ пошло
въ перекинчики), на філософичному 30 (2 отже
перекинчики). Іншій народності заступленій такъ,
що Поляківъ було на богословію 68, на правахъ
447, на філософії 85, 1 Мадяръ на богословію и
1 Болгаринъ на правахъ. Контигентъ Поляківъ
окладили: на богословію 67 римо-католиковъ и
одинъ якогось іншого вѣрооповѣдання; на пра-
вахъ 322 римо-католиковъ, 18 греко-католиковъ,
102 жидівъ и 5 іншихъ вѣрооповѣдання; на фі-
лософії 65 римо-католиковъ и 18 жидівъ.

Милю намъ сконстагувати, що педагогика на выдѣлѣ богословскому вже съ початкомъ сего пѣврока викладатися буде въ языці рускому по-
бочѣ польського, а викладати єи буде дръ Дель-
кевичъ.

Рѣвно-жъ и історія наша за стараньемъ Вп. дра Ис. Шараневича, который въ двохъ по-
передніхъ курсахъ згromadivъ около себе Русин-
йт-охотниківъ и загрѣвавъ до працѣ, не буде
лежати облогомъ. Въ попереднімъ роцѣ нашій
академії численнимъ отчитами зъ історії ру-
ской пдѣлъ проводомъ дра Шараневича дали осему
Вп. професорови поруку, що и дальше такій вира-
въ поведутися. Тожъ и на сей пѣврощѣ заповѣть
дrt. Шараневичъ: "Вправы зъ рускої історії,—
періодъ домашніхъ борбъ въ XVII и XVIII сто-
лѣтю" — а мы надѣмося, що нашій академік

наближалася хвила розлуки съ ширими сердцями, съ любими, тихими куткомъ. При про-
шаню стали слѣзы въ очахъ и гостей и сердеч-
ного господаря. Вандрѣвники вхопили єго на ру-
ки и ѡголивали грбомъ "многая лѣта". Одеся-
вши въ вандрѣвники вписались въ памяткову книгу,
обовязуючись, що по пяти лѣтамъ являються вѣ-
сѧ, якъ одинъ, на 50-лѣтній ювілій священичої
служби и на золоте весільї Вп. гошодарївъ.
Розпрошавши рушили єго до Чорткова. Вечерокъ въ Чортковѣ, зъ ряду шестої, удався впнови. Єгокривъ єго гарною промовою о. Галу-
шинській. Зъ другихъ продукцій передовсїмъ за-
слугує на споминъ декламації и на Сѣменовичеву
Шевченкову "Притцінну". Після вечерка сльдували танцї. Всї забавлялися весело ажъ до
рана. Здигъ народу бувъ дуже великий; въ зо-
всїмъ просторії сали трудно було протопнитися.
Рано въ понедѣлокъ 10 серпня єхали мы до Чорткова. Вечерокъ въ Чортковѣ, зъ ряду шестої, удався впнови. Єгокривъ єго гарною промовою о. Галу-
шинській. Зъ другихъ продукцій передовсїмъ за-
слугує на споминъ декламації и на Сѣменовичеву
Шевченкову "Притцінну". Після вечерка сльдували танцї. Всї забавлялися весело ажъ до
рана. Здигъ народу бувъ дуже великий; въ зо-
всїмъ просторії сали трудно було протопнитися.
Рано въ понедѣлокъ 10 серпня єхали мы до Чорткова. Вечерокъ въ Чортковѣ, зъ ряду шестої, удався впнови. Єгокривъ єго гарною промовою о. Галу-
шинській. Зъ другихъ продукцій передовсїмъ за-
слугує на споминъ декламації и на Сѣменовичеву
Шевченкову "Притцінну". Після вечерка сльдували танцї. Всї забавлялися весело ажъ до
рана. Здигъ народу бувъ дуже великий; въ зо-
всїмъ просторії сали трудно було протопнитися.
Рано въ понедѣлокъ 10 серпня єхали мы до Чорткова. Вечерокъ въ Чортковѣ, зъ ряду шестої, удався впнови. Єгокривъ єго гарною промовою о. Галу-
шинській. Зъ другихъ продукцій передовсїмъ за-
слугує на споминъ декламації и на Сѣменовичеву
Шевченкову "Притцінну". Після вечерка сльдували танцї. Всї забавлялися весело ажъ до
рана. Здигъ народу бувъ дуже великий; въ зо-
всїмъ просторії сали трудно було протопнитися.
Рано въ понедѣлокъ 10 серпня єхали мы до Чорткова. Вечерокъ въ Чортковѣ, зъ ряду шестої, удався впнови. Єгокривъ єго гарною промовою о. Галу-
шинській. Зъ другихъ продукцій передовсїмъ за-
слугує на споминъ декламації и на Сѣменовичеву
Шевченкову "Притцінну". Після вечерка сльдували танцї. Всї забавлялися весело ажъ до
рана. Здигъ народу бувъ дуже великий; въ зо-
всїмъ просторії сали трудно було протопнитися.
Рано въ понедѣлокъ 10 серпня єхали мы до Чорткова. Вечерокъ въ Чортковѣ, зъ ряду шестої, удався впнови. Єгокривъ єго гарною промовою о. Галу-
шинській. Зъ другихъ продукцій передовсїмъ за-
слугує на споминъ декламації и на Сѣменовичеву
Шевченкову "Притцінну". Після вечерка сльдували танцї. Всї забавлялися весело ажъ до
рана. Здигъ народу бувъ дуже великий; въ зо-
всїмъ просторії сали трудно було протопнитися.
Рано въ понедѣлокъ 10 серпня єхали мы до Чорткова. Вечерокъ въ Чортковѣ, зъ ряду шестої, удався впнови. Єгокривъ єго гарною пром

— країно глупий заказъ? Отъ дивѣтса! Въ Кіевѣ, дѣлъ найчеселнѣйшии залишутся на сей предметъ. Про отчизны въ землѣ подврощѣ 1884/85 року въ очахъ царя, спѣвано на галевомъ концертѣ ми свого часу доносили, а тутъ скажемо, що въ лѣтній подврощѣ читали: 1) студентъ філософії, Евгеній Козакевичъ: „Княжанье Данила въ Галичи“; 2) студентъ право, Єрошенко Калитовський: „Батва підъ Збаражемъ“ (2 години); 3) студентъ філософії, Олекса Ярема: „О лѣтописії Ізатіївській“ (2 години).

Проф. д-ръ Омелянъ Огоповскій заповѣзъ
на надходящій курсъ выклады: „Новѣйшій пе-
ріодъ исторіи литературы русской (1772—1860 р.)“
и „Граматика языка старословенскаго и рус-
каго“.

Проф. дръ Олександеръ Огоновскій запо-
вѣвъ лекціи: „Австрійське обще право приватне“
и „Австрійське право родине“.

Доцентъ дръ Иванъ Добрянъскій заповѣтъ лекцію: „Австрійское право карное“.

При пагодѣ примѣтно, що въ Львовскому університету катедри 1) австрійского права цивільного, 2) австрійского права и поступовання карного, 3) процедури цивильної, 4) філософії права и права народовъ, 5) загального та австрійского права державного и 6) австрійского права скарбового не обсадженої.

Драконизмъ чи глупота?

На сихъ дняхъ выбирается дванадцать членовъ славно-звѣстного спѣвацкого товариства „Лютні“ зб Львова на концертъ вокальныи до Варшавы. Въ поѣздцѣ боре участъ такожъ четырохъ Русиновъ. Та обетавина вилынула, що аранжеръ концерту, п. Макаревичъ, предсѣдатель „Лютнѣ“, въ программу концерту въ Варшавѣ вложивъ побочъ квартетовъ и сольовыхъ спѣвовъ польскихъ майже въ рѣвной части и хоры (мало)-русскій. Въ „Лютнї“ бо подъ взглядомъ національнымъ панувала завѣгды строга рѣвиоправность. И що-жъ дѣлаеть? Цензура варшавска зажадала бѣтъ мѣщевыхъ аранжеровъ концерту, до которыхъ належитъ и славный польскій музикъ Влад. Желенській, щобы предложили тексты пѣсень, які мають выконатись въ концертѣ. Се рѣчь зовѣмъ природна и отповѣдна практицѣ вѣхъ державъ европейскихъ. Але що сказать о дальнѣшомъ поведеню варшавской цензуры чи тамъ власти администраториевъ? На чудо, на смѣхъ людокій власть тая вычеркнула зъ предложеной программы всѣ (мало)-русскій пѣсни и заявила безъ воякихъ короводовъ, що „Лютнї“ вольно буде сиѣвати на вѣхъ языкахъ цѣлого свѣта (хочь бы и по китайски або камчадальски), лишь не по — (мало)-руски. Се фактъ! Въ Россіи, въ тѣмъ — по словамъ нашихъ „объединителѣвъ“ — ельдорадѣ славянскому, де слава Богу жіє лишь 17 миліоновъ Русиновъ, въ той Россіи а взглядно въ Варшавѣ, куды наші Галичане въ 1860-тихъ рокахъ пошлились на службу и де нынѣ займають який-таки становища при администрації, не вольно обозватися рускому слову, не вольно звенѣти нашей пѣсни! — бо се сгітеп laesaе majestatis!

И що-жъ скажете на то, панове зъ „твърдой парафії“? Якъ оправдате сей драконъскій и

предметъ. Складъ его бесѣды, фразеология и синтаксисъ чисто народній. Тожь и не дивница, что его бесѣды отъ початку до конца слухали мѣщане зъ наибѣльшою увагою, а коли скончиваются, оплескъ не было конца. Спѣвали оттакъ на перемѣну хоръ вандровниковъ и хоръ мѣщанской, подъ управою молодшаго сына о. Левицкого, ученика VIII клясы руской гимназіи. Вже то безнеречно хоръ згортає людей до читальни, для того и велику заслугу покладаютъ тѣ, что при читальняхъ заводятъ хоры. Такій хоръ бачили мы въ Говилловѣ та въ царѣ съ тымъ и читальня говиловска славна на цѣлу околицу. Зъ пѣсень, якій отспѣвали хоръ нижнѣвскій, найдудачнѣйше выпали „Щасті намъ Боже“, „Козакъ пана не знає зъ вѣка“ и „Дѣ есть руска отчина“. Декламацій будо двѣ, обѣ по змѣсту вельми прігожій для читальняного вечерка. Дуже подобався и развеселївъ всѣхъ мѣщанъ, особенно жѣнокъ, характери-стичный стихъ А. Метлинского „Глекъ“. Подъ конецъ державъ ще п. Романъ Заклинской, братъ Леонида, другій выкладъ на тематъ „Дѣщо про свѣтъ Божій“. Коротко а зрозумѣло пояснявъ онъ при помочи глоба и рисунковъ на таблицѣ устрой нашего планетарного систему, всякий зъявилъ и перемѣны въ природѣ, безконечну отдалъ тѣль небесныхъ отъ себе. Постія выкладу, выслушаного воѣми съ увагою, однѣ зъ вандровниковъ пода-кували сердечными словами мѣщанамъ за ихъ за-ходы около читальни, заявляющи отъ руской мо-лодежи, что она на каждый зазывъ готова приля-нти съ помочею такой славной читальни. „Всю-

крайно глупый заказъ? Отъ дивѣтса! Въ Кіевѣ,
въ очахъ царя, съѣзжано на галевомъ концертѣ
аже двѣ пѣсни малорусскіи и царь самъ оплеску-
вавъ продукцію украинскаго хору, — а въ Вар-
шавѣ? Въ Варшавѣ — „не лѣзъ“, чтобы случайно
Варшава не дѣзналась, что есть на сѣтѣ живое
руское слово и хороша пѣснь Русина Украинца!
Отъ объявленія культуры, прогреου и спасенности
великомъ идеи „чанславизму“ отъ Адріи по Амуръ.
Отвѣчайте, падомники!

Голосъ „Зарѣ“ о вандробвѣ русской молодежи.

Изъ справоудань, які подавало „Дѣло“
про вандровку рускои молодежи, могли пере-
свѣдчитись нашій читатель, якъ симпатично
вitalа нашихъ молодыхъ туристовъ вся руска
суспольность, съ якимъ жаромъ горнулась на
устроюваній декламаційно-музыкальный вечер-
ницѣ и отчity, якъ сердечно отгакъ гостила-
ихъ, бажаючи тымъ дати выразъ признания з-
ихъ ширый трудъ. Съ тымъ самымъ призна-
ньемъ отнёсилась до нашей молодежи и част-
 здоровомыслячои и шовинизмомъ незапоморо-
ченой польской прасы и суспольности.

Въ однѣмъ въ остатныхъ числѣ кіевской „Зарѣ“ довелось намъ мѣжъ тымъ стрѣтити зовсѣмъ отмѣнныи судъ про вандровку, еї успѣхи а навѣть цѣль. Прочитавши сю статю нагадали мы себѣ мимохѣть слова нѣмецкогенія: „Gran, theurer Freund, ist alle Theorie! Та щобъ наша читатель могли познакомитись поглядами автора сеи статіи и выробити себѣ свой судъ, позволимо себѣ навести важнѣйшии мѣсяця въ неї.

Авторъ статії замѣчає, що Галичина щало вислѣджена зъ етнографичної сторони и думає, що вандровки правильно организовані могли бъ принести хосенъ не только теоретичный, але и практичный. Длятого вандровники, по думцѣ автора, повинні сколько можна вихідсновувати и часъ и скромні вту цѣль предназначений средства. Они повинні подготовитись потрѣбными вѣдомостями и мати отповѣдній вograms до збирання матеріаловъ етнографичныхъ (языкъ, звычаї, повѣдя исторія и т. п.), а своими теоретичними вѣдомостями найбѣльше пригодными для селан и мѣщанъ дѣлитись съ мѣсцевою людностею. Авторъ доходить однакъ до пересвѣдченія, що такій проїздки руской молодежи далеко не сповняютъ тыхъ вымогъ, а причину добавача въ тѣмъ, що посля его думки въ вандровці переважає або й зовсімъ заповняє еи „естетическая (sic!) или прогулочная (!) сторона.“ Описаны подчасъ послѣднои вандровки мали, посля думки автора, цѣху случайности и сентиментализму, а не строго реальныхъ, обдуманихъ, систематичныхъ относинъ до реальныхъ потребъ народу; оттакъ угощенія, пѣснѣ танцѣ займили даже доминуюче мѣсце въ занятю туристовъ. Авторъ жалкує, що молодѣжь вандровника за мало посвящала часу на збиранье етнографичного матеріялу, отже на раціональне подготовленье до слѣдуючои поїздки, въ котрой могла-бъ подѣлитися съ мѣсцевою людностею хосенными и поучаючими дознаніями своихъ волеварчихъ поміфіевъ.

слѣдами своихъ попередныхъ помѣчень мѣсци. Онъ радить, щобъ вандровники поклали своимъ девизомъ: „поменіе сентиментализма а побольше заправскаго (?) наблюденіи и изученія“. Наконецъ дорѣкає авторъ вандровникамъ, що сини, стрѣчаючи лише декуд спорадичній перепоны вѣ стороны властей, выкористали якъ слѣдъ сердечного принятія въ Теребовли.

да разомъ съ народомъ и все для добра народа — то заповѣтъ рускон молодежи!“ — кончавъ биъ свою горячу рѣчь. На останокъ выступинъ одинъ зъ членовъ читальнѣ и короткимъ словомъ подякувавъ вандровникамъ за ихъ щирѣ бажанія для читальнѣ, а желаючи щасливои дальшои дорги, виѣсь молодежи руской „многая лѣта“. Небомъ розпрощались мы съ мѣщанами. Зѣбра громада жѣнокъ вразъ съ дѣтьми, которыхъ они привели съ собою, дякувала вандровникамъ окроно и запрошувала на разъ другій. Не было лица котрому не малювалась бы щира радость и тѣха. Тутъ мы спознали, что порядна читальня — се правдива институція просвѣты, котра ублагородные народъ и будить въ нѣмъ гуманий и стинкты и змаганія.

Прочій часъ вечера збѣшовъ намъ дуже въ село и пріемно, дякувати особливой ласкаоости щирости цѣлои семіи Вл. дек. о. Левицкого. Другого дня, т. е. въ второкъ 11 серпня рано зробили мы маленьку екскурзію на поблизькій хребетъ отки розкрывався пречудный видъ на положенный въ котлине Нижнѣвъ, на Даїстеръ и мостъ на нѣмъ и на супротивній дубровою вкрытий взг҃я. О 11 год. отходивъ поездъ до Чортковъ тожъ мы по поворотъ зъ прогульки подлкували за „хлѣбъ-соль“ въ поспѣшили на дворецъ. Небомъ обозвалась трубка кондуктора и мы рушили въ дорогу — назадъ на Подолье!

(Дальше буде.)

Переказавши основу статії, замѣщеніи въ „Зарѣ“, хотимо назвати до того колька словъ отъ себѣ. Знѣстна всѣмъ рѣчъ, що молодѣжь наша отбува за вандровку отъ 2-го до 16 го серпня и. ст., значить въ часѣ найгорячѣйшої працѣ нашихъ селянъ. Що вандровка не розпочалась раньше, се буде кождому розумно, хто знає, що патомцѣ семинаріи духовної, котрій доставили въ той цѣлі значного контингенсу, саме тогдѣ що ино вийшли въ мурбвъ своихъ. А вже-жъ и середъ самыхъ ферій університетскихъ годій будо починати вандровку, бо-жъ се найлекша рѣчъ съ починомъ ферій збрати бльшу громадку людей, зъ котрихъ значна часть шляхомъ вандровки вертає домовъ. Коли-жъ пріймемо, що выбраний часъ на вандровку бувъ взгядно найкористнѣйшій зъ того поводу, щобъ збрати якъ найбльше участниковъ и тымъ способомъ покрити конечный накладъ грошевый такои проїздки, то мусимо для бевторонного осуду успѣховъ вандровки бачити на вѣ обставини, середъ якихъ она отбувалась. Інакше бо осудъ буде абстрактнимъ резонованьемъ теоретика въ-за зеленого столика.

устроили мѣщевій комитеты надорогами вечерницѣ съ танцями въ Конопельцѣ, Головинѣ, Хорошковѣ и Гусатинѣ. Але чи мала наша молодѣжь отмовити той прокопъ тымъ родинамъ рускимъ, що ишли їхъ подмогу и трудились для нї въ тыхъ жъ пожертвованьє въ стороны нашихъ Уманськихъ туристовъ и тому стрѣчали си всеажавы съ танцями, що стягнули таїй стрій докоръ кіевскаго реалиста на нашихъ туристовъ, були такъ вовсѣмъ безхосennыи, що мбгъ-бы докаузувати только чоловѣкъ, що знає нашихъ мѣщевихъ обставинъ, що вробивъ собъ програму реальнай работе народу въ теорії, яка не дастесь приложи до фактичныхъ обставинъ. Хто скаже що розвиткомъ національныи нашои спольщанн суспольности, що до недавна соромилася трупально промовити свою рдною мовою, ти тімъ взглядъ зробили товариский забавы ізъ черницѣ устроюваній Рускими Бессѣдами ізъ іншими товариствами та комитетами

Вандровнича молодѣжь мала въ 14 днѧхъ (отъ 2—16 серпня) отбутiи дорогу, котра въ простой линіи въ Тернополя до Черновець мав 32 милї, а додавши всѣ збоченя въ простой линіи, выйде безпечно вся отбута дорога пайменше на 60 миль, такъ що пересѣчно на одинъ день выпадало по 3—4 милї дороги. Легко понятна рѣчъ, що коли дочислимо до того конечно потрѣбный часъ на отпочинокъ та поживлѣннѣ, такъ вовсѣмъ небогато остав часу свободного. Розберѣмъ же, чи нашi вандровники сумлїнно покористувались тымъ часомъ. Они уложили въ свої програми съ подмогою мѣсцевыхъ комитетовъ устроити декламаційно-музикальний вечерницъ съ отчитами въ Тернополi, Микулинцахъ (Конопкѣвцѣ), Теребовли, Гусятинѣ, Чортковѣ и Чернѣцахъ, а кромъ того вечерницъ съ танцями въ Тернополi, Чортковѣ и Чернѣцахъ. Вечерницъ декламаційно-музикальний въ Конопкѣвцѣ и отчитъ въ Теребовли не могли отбутись про заборону намѣстництва. На вечерницахъ декламаційно-музикальныхъ въ Тернополi, Теребовли, Хоростковѣ, Гусятинѣ було доволѣ селянъ, а кромъ того выправлялись вандровники до Копичинець на запрошины тамошніхъ мѣщанъ. Розумно отже буде всѣмъ, що въ вечерниць, устроенныхъ въ часъ вандровки, користали кромъ интелигенціи такожь селяне и мѣщане, на сколько се имъ поволяла горяча робота жнivna. Намъ розказували щирi патрiотy, що въ Говиловѣ ледво можна було зобрati хоръ мѣсцевий та кольканайцять знатнѣйшихъ селянъ, а въ Теребовli подчасъ приїзду вандровниківъ було въ читальнi лише двохъ членовъ и доперва вечеромъ больше ихъ збралось за-для пильноi роботы жnivnoi. Хтожъ знає, сколько шкоды въ полi наробила двотyжднева слota, попередивша вандровку, той не подивує, що нашi селянi и мѣщане не ставились такъ громадно на сii вечерницѣ, якъ се звичайно буває; напротивъ, кождый мусить призвати, що тi присутнi, забувши на свою горку долю, пoшли тамъ за покликомъ свого серця, щобъ зложити молодежi шире признанье за ei трудъ.

комитетами Русской общиной на "прогулочную" часть будущего национального праздника. А вже-же цѣль вандровки не только та, щобъ вблизитись съ народомъ, преглянутисъ ему, обмѣнитись съ нимъ широкимъ словомъ, доброю раздою, але й та, щобъ віднести съ интелигенцію рускою, покращити духа жаромъ молодечимъ, будити въ подмурскiй судiя вандровки, котрий мавъ такiй душево-забруднений и танцяхъ, мовъ-бы очевидець, виненъ бы бувъ засягнутi такожь точнiйшихъ информацiй про дѣяльнiсть нашої молодежi въ іншому напрямѣ. Тогдѣ-бъ мiгь бувъ дiзвнатися, що кромъ оглядинъ и разведення старинностей (церкви въ Тернополi, замку и монастыря въ Теребовли и т. п.), вандровники стыкалися съ народомъ, сколько се було физично для нихъ можено, були мѣжъ іншими въ читальняхъ въ Теребовli и Говиловѣ, а при нагодѣ въ вечерницахъ, де стрѣчалися съ мѣщанами та селянами, розговорювали съ ними. Такъ н. пр. въ Конопкѣвцѣ, громадка вандровниковъ розмавляли съ Купчинецкими селянами дiзнала цiлоi несподiванки, коли тi селяне въ свiдомовѣ показали, що они знають Шевченка, знають про Украiну, та що языкъ украiнський дtь тутешного мало рознится, хочъ там пишуть іншою правописею, зв'естною имъ i "Правды". Одинъ въ вандровниківъ бувъ тихъ, такъ зачудованый, що бувъ-бы думавъ, щтуть подобна мистификацiя склалась въ переодѣтыми "крестьянами" на Методiївськiй торжествѣ нашихъ паломникiвъ въ Петербургѣ, коли-бъ іншiй зновъ вандровникъ, лично знаявъ тихъ селянъ, не предстаивъ бувъ ихъ поименно своимъ товаришамъ. Тогдѣ то вручивъ имъ одинъ зъ селянъ, П. Дубка, стихъ написаний нимъ въ честь вандровничої молодежi. Подобно-жъ витавъ нашу молодежь зв'естный господарь-поетъ Савицiй въ читальнi въ Говиловѣ умысне на прiїзд вандровникiвъ уложенymъ стихомъ. Въ Конопкѣвцѣ въ Т

Зъ осуду, высказано го въ статії ківської „Зарѣ“ мѣгъ-бы хто выробити собѣ такій поглідъ, мовь-бы то наші вандровники поробились справдѣ сибаратами, що попавши на Подолье, де якъ каже приповѣдка, „хлѣбъ на коблю, а ковбасами плѣтъ загороженый“ — не робили нѣчого бѣльше, только фли та гуляли! Праяда, що въ такихъ гостивныхъ домахъ, якъ у Ва. оо. Варапучиньскаго, Залуцкого, Олесницкого, Богоноса, Брылиньскаго и кс. Шамоцкого посидѣли вандровники може годину або пѣвтора довше, якъ при звычайному обѣдѣ або вечери. Але треба було лишь по-

Киевскій реалістъ дорѣкав въ „Зарї“ вандровникамъ сентиментализмомъ; — не што однакъ, въ чѣмъ его добаває и який реализмъ посля его погляду мавъ-бы прозвати въ часѣ вандровки. Зъ его выводовъ добавимо только, що вандровка посля его домагання мала бъ не только на цѣли поучати народъ отчitatами и размовами о хосеныхъ да въ потрѣбныхъ вѣдомостяхъ, але кромъ того бути етнографичною експедицію, а позаякъ єго и тамтого роки вандровка не показалась въ брандами матеріалами етнографичными, отг҃одвль и докоръ про безплодність вандровки. На се толькo замѣтимо, що реальний чоловѣкъ въ осудѣ своїмъ повиненъ все часи тись съ усѣми фактичними обставинами; коли-бъ бувъ днъ тѣ обставини роживъ, певно не вытычиває такої вандровцѣ. Така етнографична експедиція то може буде звѣстно ему въ трудахъ Чубинського, стоить чи мало труду, чисто накладу грошевого. На такй громаднїй експедиції етнографичнїй у насть нема фондовъ, тому Галичина етнографично такъ мало єслѣджена, бо матеріали етнографичнїй єхують у насть дилетанты безъ організації, що може дати хиба така академія наукъ, збої кій отг҃одвль географичного або іншого наукового и грошовитого товариства. Тому певняка робота у насть въ томъ напрямѣ речи пѣху дилетантству, безсистемности, дорогої

Строгій нашъ судія ремствує на танцѣ. Се правда, що они забрали чи мало часу, бо кромъ вызначенихъ въ програмѣ вандровни- чимъ комитетомъ вечерниць съ танцями, вандровка може хиба случайно дешо пра

будь вымытъ изъ руки налья. — Процессъ заседаний Риттеръ разбирается третій разъ для 21 с. въ Краловъ передъ приложными суди-ми. — Почмайстеръ зъ Солотчинъ Пензенской, опровергнула грѣшъ урадовъ, зголосивъ самъ до прокуратора въ Станиславовъ и отдалъ въ руки прокурору. Высота шинды досі неизвестна. — Въ Запашю, поїтъ синтимського, убий землемѣръ Тимотей Пилипюкъ своего 4-лѣт-наго сына Карала. — Першій сїдъ зего року ушанъ въ Москвѣ для 4 вересня. — Сїтова выставка мадѣ бѣтутасъ въ 1887 р. въ Санть-Францико. Кошти сї обиченоно на 2 ми-лиони долларівъ, а тревати буде 6 місяцівъ. — Въ шпиталі божевѣльныхъ въ Казаніи лежить одинъ хороший вже пітній мѣсяцъ въ глубокомъ сї и толькъ бѣдихъ въ пульсъ доказують зна-ніе життя. — Катерина Нѣсъ въ Таданію, по-жаменію, утонула новонароджене свое дитя въ ставѣ; виновницю арештовано. — Въ Бердянії мадѣ бути въ р. 1888 устроена всесвѣтна выставка.

Вѣсти зъ Аепархії Львовског.

Каноничну інституцію на Малехѣвъ полу-чить о. Теодоръ Леонтовичъ.

Познаніє приступити до испыту конкур-сово получили оо: Анд. Грабъ и Іоаннъ Козакъ.

Президія ц. х. замістництва годиться на каноничну інституцію запрещованої на Па-цимбель о. Густава Дроздовскаго а на Губинъ о. Стевана Гавацкаго.

НАУКА, ШИУКА И ЛІТРАТУРА.

— Альманахъ „Соколъ“ печатается вже въ друкарнѣ Чоппа въ Чернівцяхъ. „Соколъ“ хотѣла печатати его въ друкарнѣ архієпископской, але зарѣдъ токи друкарнѣ бѣтвовали, якожъ того, що вже була зроблена угада съ технічнимъ управи-таемъ см. „Думали отчики, — пише „Букови-на“ — що за рускій грѣшъ не пайдовъ робіт-никъ! А треба знати, що архієпископска дру-карнѣ куплена такожъ и за рускій грѣшъ... Зъ „Альманаха“ досі напечатана частина поетична (4 аркуші). Дальша робота вде скоро, такжъ що за мѣсяць готове буде цѣло 13 аркушівъ обличаюче дѣло. До часу виходу „Альманаха“ редакція „Діла“ пріймає предплату на него, 1 зр. 20 кр. за премійникъ.

— „Зорь“ ч. 17. зъ 1 (13) вересня о. р. мѣстить въ себѣ: „Въ гостяхъ добре а дома лѣнше“ (продовженіе оповѣдання Дрозда); стихи Юлія Шнейдеръ „Гнобителіамъ“; доконченіе оповѣда-ни И. Гоголя „Згубленія грамоты“ въ гарбомъ пе-рекладѣ Українца С. Н. Іванющича; продовженіе знаменитого студія Левка Маянчена „Про шлюбъ на Русі-Українѣ въ VI-VII столітті“; дальша интересна записка Мих. Подолинського „З по-дорожей по Італії“ и продовженіе кратично-е-стетичної студія Ілія Кокоруда: „Поеланіе“ Шевченка.

— „Соколъ“ комедія въ IV. дѣяхъ Григорія Григоріевича, почала виходити аркушами въ „Бібліотецѣ Зорѣ“. Съ остатнимъ числомъ (17) „Зорь“ разослано першій два аркуші той такжъ симпатично на сценѣ нашого театру принятіон комедії.

— „Буковина“ ч. 17. зъ 1 л. вересня мѣстить: вступну статью „Апологія православія“, Пере-глядъ часописовъ; Дописи; Буковинській общество-

руско; Дрбний вѣсті. Для науки и забавы (стихи) Ом. Олександра присвяченій о. Ник. Устяновичевъ и доконченіе поетички „Дівчица съ зіанкомъ“ въ перекладѣ зъ ім'яцкого Р. О. Вальбурга гесте А. Поповича въ „Новій книжці.“ — „Буковина“ застулая якъ найкраще интересы руского народа на Буковайї и словоно високу мисію на тобі окраїнѣ нашої широкої землї.

— „Бібліотека для молодежі“, видаваної Ом. Поповичемъ въ Чернівцяхъ, вишла вже 8 іхъ книжочокъ и мѣстить въ собѣ статейки: „Добра речіць“ (стихи Д. Малки), „Червачокъ“ (образокъ зъ природы А. Н. Щ.), „До Школы“ (статья Ю. Федиковича), „Казочки про воробчика, що колисатися хотіть“ и „Паукъ та мука“. Цієї книжочки 10 кр. Предплатна на 12 книжочекъ 1 зр. (на цілій рокъ). Видавництво сї для молодежі веде о. Ом. Поповичъ знаменито!

— Въ Гамбургу виходить давно очіканий дру-гій томъ знаменитого твору К. Маркса „Das Kapital“, котрого першій томъ, вищаний передъ 20 лѣтами, зробивъ важливий поворотъ въ цѣлій наукѣ соціальній економії. Самъ авторъ, якъ звѣстно, не доживъ появлення другого тому своєї працї, котрой посвятивъ найбільшу частину свого життя.

Ц. к. генеральна дирекція австрійскихъ жілѣзницъ державныхъ.

Выїхнеть зъ пляжу їзды важливій відъ 1 червня 1885 р.

Отходять зъ Львова:

Поїздъ мѣшаний о 6 год. рано до Стрыя, Станиславова, Хирова.

Поїздъ особовий о 11 год. 25 мин. передъ полуночю до Стрыя, Станиславова, Хирова.

Поїздъ осес. о 7 год. 10 мин. вечеромъ до Стрыя, Станиславова, Гусітина, Хирова.

Приходять до Львова:

Поїздъ особовий о 8 год. 5 мин. рано зъ Стрыя, Станиславова, Хирова.

Поїздъ особов. о 4 год. 15 мин. по полуночю зъ Стрыя, Станиславова, Хирова.

Поїздъ мѣшаний о 2 год. 10 мин. въночі зъ Стрыя, Станиславова, Стрия, Хирова.

Отходять зъ Станиславова:

Поїздъ особовий о 9 год. 40 мин. передъ пол. до Стрыя Львова, Звардона.

Поїздъ мѣшаний о 10 год. передъ полуночю до Гусітина.

Поїздъ особовий о 6 год. 28 мин. до Стрыя, Львова, Звардона и о 11 год. 13 мин. вечеромъ до Стрыя, Львова и Нового Саця.

Приходять до Станиславова:

Поїздъ мѣшаний о 4 год. 48 мин. рано зъ Нового Саця Львова, Стрыя.

Поїздъ особовий о 9 год. 2 мин. передъ полуночю зъ Звардона, Стрыя.

Поїздъ мѣшаний о 5 год. 37 мин. по полуночю зъ Гусітина.

Поїздъ особовий о 5 год. 51 мин. по полуночю зъ Звардона Львова и Стрыя.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1315 72-2

росу красоты и всякий косметики такжъ че-резъ мене якъ и інші фирмъ поручаній.

Огнетревалий и безпечній бѣть влому

солидно и прекрасно выбро-
блени съ американськими зам-
ками и паскільзовыми засув-
ками продаю даже дешево

СИМОНЪ ДЕГЕНЬ,

1390 34-2 у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.

(Просите о кореспонденцію въ ім'яцкому языці.)

На продажъ

реальніості обѣймаюча около 33
моргвъ поля орного и сїно-
жатѣваго вразъ съ будынками, въ Луцѣ
пойдь Устьемъ Зеленіемъ, поїтъ
бучакского положена, о дѣлъ малѣ
отъ стація зелінницъ отдалена.
Близьша вѣдомѣсть у п. І. Танч-
ковскаго, улица Скарбівка ч.
26 у Львовѣ. 1-3

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

у Львовѣ, Станиславовѣ, Переяславіи, Тернополі и Дрогобичи

поручас изъ своихъ богато заоштореныхъ складовъ

по дешевыхъ цѣнахъ

Каву, Чоколаду,
Чай, Цукоръ,
Оліву, Оцетъ,
Сиръ швайцар., бринцю, Мъдъ преснѣнъ и пити, Овочі южн., Коріане, Сардини, селедкѣ, Горбіки, Лінери, Румъ, Вина въ бутылькахъ и барильяхъ, Мыло, мылька до руки, Крохмаль, фарбу, Корки, Смаровна на ножѣ, Сѣвчи перк. и стол., Воксы, Цѣвти до сївчокъ, Капіло, Каути, Боди, Рінокъ, Сіннікъ, висукається на овады.

Цінникъ висукається на лісодане франко.

5 до 6 килограмовихъ посылокъ поштова оплата виносить немногу, такжъ що оплатити и въ найдальшихъ сторій замовляти потрібнъ для дому артикулъ.

Вступаючи въ члены товариства „Народна Торговля“, платить виносто-
го 1 зр. и удѣлъ набіжено одніє, виносто 10 зр. Тобі удѣлъ оставає влас-
ністю члена и опрощенівусою дивінденою, котрой висота назначається по у-
біччю рочнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ принимає такожъ грѣшъ
за падничі книжочки и платить бѣть висихъ 5%.

Видавець Іванъ Белій; за редакцію отвѣтчає Кирило Кахниковичъ.

Спеціальна Торговля
ПРИРОДНЫХЪ ГЕДЯЛЯЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ
К. Ф. ПОПОВИЧА
ВЪ ТЕРНОПОЛИ.

Поручає крбъ висылокъ 5 кильовихъ барилокъ поштою и висылокъ вина зелін-
ницю въ великихъ бочкахъ, котрой бѣть поштовихъ висылокъ задля дорогої порта
почтового, коштобокъ и акцизы бѣть вина висылокъ зелінницю въ большої
скількості о 30% дешевше стоять, а именно якъ слідує:
Ціни loco зелінниця Тернополь faneo бочка:

	32 літровъ		66 літровъ		135 літровъ	
	зр.	кр.	зр.	кр.	зр.	кр.
1 бочка вина Гедялля столове	12	50	22	50	40	—
лѣпшо	15	—	27	—	50	—
вытравне	19	—	35	—	65	—
съ букетомъ	22	50	40	—	75	—
Самородис	28	—	52	50	100	—
солодкаве	34	—	62	50	120	—
вина червоний	17	—	30	—	55	—

Купуючи вина особисто у продовіцтвія и за готовку ручу за природній, смачній и лѣпшій а дешевши якъ павѣть въ Угорь спроваджуваний.

Именно же поручаю яко добрий хрістіянинъ Преподобному Духовенству свои природній вина до ужитку пра-
службъ Божіїхъ и прошу о благословленії замовленія.

При замовленіяхъ прошу о $\frac{1}{4}$ частині задатку.

Найбільшій складъ дешевовъ а тревалон

ODEЖДИ МУЖЕСКОЇ и ДІТИНЯЧОЇ

у ЛЬВОВѢ,

находиться при улиці Гетманській ч. 10. підъ фірмою

котрія заошториласъ богато на сезонъ осінній и зимовий въ густону, наймод-
вішю готову одяжку мужеску и дитинячу, въ первихъ родахъ, такжъ що смѣло
може ручити за добруту матеріалу и за тревале виконанье, а при тобі спродає
по дуже низкихъ цѣнахъ.

Рівноожъ пріймає всякий замовленія и виконує ти же въ якъ найкоротшомъ
часі по мѣрнихъ цѣнахъ.

2-6

ГЕРБАТЫ
Е. Ф. РІДДЯ
у ЛЬВОВѢ

поручас до замовленія дзвонівъ и гармоничнихъ складъ всіхъ величини и голосу. За напередъ означений голосъ або акордъ якого дзвінка, якъ такожъ за пайлішній металъ гварантію. Монтажаніе до дзвінка пристосоване ся на способъ упримъ съ головами зъ нованого жељза. Черезъ со монтажаніемъ можна вислідити дзвінки и можна ихъ кілько не буде разбіти, що серце бѣ за кождымъ разомъ вънине мѣсто, черезъ що дзвінки зиснують на трености. Приурочанія висукають якъ наль-
скоре, точно и дуже дешево при найвижнѣшихъ умовъ заплати. Гармоничні дзвінки до престолівъ съ сильними и голосними дзві-
ночками.

Зъ альманікі: 1 складъ съ 4 дзвінами, по 14 зр., 1 складъ съ 3 дзв., по 11 зр. Зъ москою: 1 " 4 " 10 " 1 " 3 " 8 " 8 "

Отзначенія: Вистава въденська 1873, два медалі за по-
ступку за складъ дзвінокъ для въденської Votivkirche 260
сотнарівъ ваги. Вистава промислов. у Вѣдні 1880 зол. медаль.
Заложена 1838. Доставила 3946 дзвінокъ,